

KALLE JUURELAN RAHASTO

Suosituksen näyttelijän tuki viihdetäiteelle

Rahasto perustuu näyttelijä Kalle Juurelan (30.3.1929–2.2.2010) testamenttiin, ja se tukee nuoria viihdetäiteilijöitä sekä nuorten taiteilijoiden viihdetuotantoja.

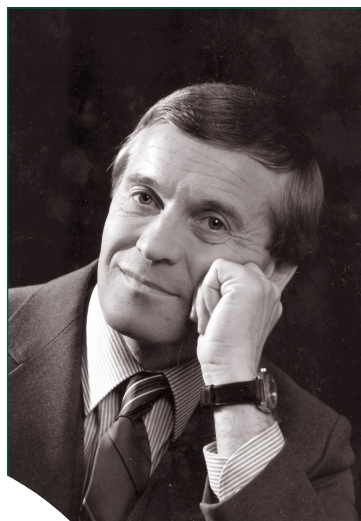
Kaarlo (Kalle) Kustaa Juurela syntyi Mustasaarella. Hänen isänsä oli kuopiolaissyntyinen putkimies Kusti Juurela (ent. Rothberg, 1878–1945) ja äitinsä Jyväskylässä syntynyt Iida Matilda Kuukkanen (1886–1978). Juurela varttui köyhissä oloissa Vaasan Palosaarella seitsenlapsisen perheen kuopuksena.

Kalle Juurela näytteli mielellään jo lapsena. Hän työskenteli varastomiehenä Vaasan Keskolla ja opiskeli laulua ja liikuntaa. Hänen teatteriuransa lähti liikkeelle 1951 Vaasan suomalaisessa teatterissa, jossa hän aloitti harjoittelijana. Hänen ensimmäinen roolisuorituksensa oli Lumikin ja seitsemän kääpiön Lystikkäänä. Hän siirtyi Hämeenlinnan Teatteriin 1955.

Juurela oli vain 159 cm pitkä, mikä oli välillä koitua uran kompastuskiveksi. Lyhyys kuitenkin auttoi häntä saamaan uransa kenties tärkeimmän teatteriroolin Lilla Teaternin näytelmässä Surullisen kahvilan balladi. Hän esitti rooliaan kääpiönä sujuvasti myös ruotsin kielellä aina Tukholmaa myöten ja sai ansaittua tunnustusta.

Kalle Juurela näytteli noin kahdessakymmenessä elokuvassa, kuten Don Quijote 1961, Villin Pohjolan kulta 1963, nimiroolissa elokuvassa Herra Adam käy Suomessa 1966 ja elokuvassa Kahdeksas veljes 1971. Hän näytteli myöhemmin vielä elokuvissa Ruuvit löysällä 1989 ja Väapeli Körmy ja kahtesti laukeava 1997. Juurela esiintyi Radioteatterin Kantolan perhe -sarjassa ja Yhtäköyttä-yhdistyksen kokouksissa 1977–1990 karjalaisukko Pekusjefinä.

Kuplettikilpailun kautta Juurelalle avautui ovi levylaulajana ja televisioon. Hänet kiinnitettiin Yleisradion televisio-teatteriin 1963. Suositussa Jatkoaika-ohjelman Putka-tv:ssä Juurela nauratti yleisöä laitapuolenkulkija Vekseli-Villen

Kuva: SKR.

hahmossa Maj-Britt Heljon esittäessä Suhina-Lempiä. Hahmoista tuli niin suosittuja, että näyttelijät kiersivät esiintymässä tilaisuuksissa vielä sarjan päättymisen jälkeenkin. Juurela kuitenkin sanoutui irti televisioteatterista saadakseen lisää vapautta. Hän oli Helsingin freelancenäyttelijöiden yhdistyksen perustajajäsen.

Juurela oli 1990-luvun alussa perustamassa komediateatteri Arenaa ja kuului sen vakioesiintyjiin. Arenan reyissä hän lauloi, tanssi ja sanaili nokkelasti. La Laila -musikaalissa 2003 Kalle Juurela esiintyi 73-vuotiaana nuorten tanssijoiden rinnalla. Hän luonnehti itseään viihteen sekatyöläiseksi ja piti teatteria itselleen läheisimpänä viihteen muotona.

Juurela asui Helsingissä, mutta hänellä oli asunto myös Tallinnassa. Juurela omisti Kalliossa ravintola Klaavan, (myöh. Ravintola Baccus), jota hän isännöi. Hän oli intohimoinen maailmanmatkaja. Kalle Juurela kuoli 80-vuotiaana sairaskohtaukseen lomamatkallaan Thaimaan Bangkokissa.

Osuuskunta Sigillum/Terhi Kivistö

SUOMEN KULTTUURIRAHASTON tehtävä on suomalaiskansallisen henkisen ja taloudellisen viljelyn vaaliminen ja kehittäminen. Kulttuurirahasto muodostuu Säätiöstä (perustettu 1939) ja Kannatusyhdistyksestä (perustettu 1937). Säätiön sisällä toimii keskusrahasto ja 17 maakuntarahastoa. Kulttuurirahasto jakaa apurahoja ja palkintoja tieteen ja taiteen tekijöille sekä kulttuurielämän eri aloille toimiville henkilöille ja yhteisöille. Apurahojen ohella Kulttuurirahastolla on myös omaa kulttuuritoimintaa. Lisätietoa www.skr.fi.